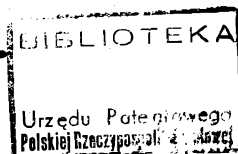

5 sierpnia 1930 r.

AG1c 13/08

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 12101.

Kl. 30 b 13.

Ignacy Wilkosz
(Nowy Sącz, Polska).

Łącznik sztucznych szczęk.

Zgłoszono 3 października 1929 r.
Udzielono 17 maja 1930 r.

Wynalazek dotyczy sztucznego uzębienia jamy ustnej. Dotychczasowe szczęki miały kauczukowe podniebienie, co zmniejszało u używających zmysł smaku i powodowało zmianę głosu. Górna szczeka utrzymywała się na podniebieniu zapomocą tak zwanej ssawki, dolna natomiast trzymała się własnym ciężarem. Przy silniejszym wstrząśnięciu szczęki te ruszały się, lub nawet wypadały, sprawiając nieprzyjemne wrażenie na otoczeniu. Niezbędna ostrożność utrudniała należyte gryzienie pokarmów.

Te wady sztucznego uzębienia usuwa wynalazek łącznika sprężynowego, umieszczonego na końcach każdej szczęki.

Na rysunku fig. 1 przedstawia obie szczęki w częściowym przekroju; fig. 2 — pochewkę nastalę osadzoną w kauczuku na czterech końcach szczęk pod zębami trzo-

nowemi; fig. 3 — łącznik szczęk; fig. 4 — sprężynkę łącznika.

Według wynalazku szczęki kauczukowe 1 i 6 trzymają się wprost na dziąsłach i osadzone są na wgłębieniach, przystosowanych do wypukłości dziąseł. Ztytu połączone są te szczęki dwiema sprężynkami 5, łączącemi się ze szczękami zapomocą łączników z jednego końca 3 płaskich, a z drugiego 4 okrągłych. Płaską stronę łącznika wsuwa się do pochewek 2, umieszczonych nastalę w kauczuku pod ostatniemi trzema zębami trzonowemi, okrągłe końce natomiast wsuwa się do okrągłego dopasowanego wnętrza sprężynek. Płaskie końce 3 łączników dostosowane są ściśle do pochewek 2, okrągłe zaś końce 4 dopasowane są do okrągłego otworu sprężynek 5, co wyklucza samoczynne wysunięcie się ich w czasie użycia. Sprężynki 5 o odpo-

wiedniej elastyczności umieszczone są ztyłu szczęk w specjalnych wyźłobieniach; dotychczasowe bowiem próby umieszczenia sprężynek po bokach szczęk wykazały, że utrudnia to żucie pokarmów i zdarzały się przypadki skaleczenia wewnętrznej powierzchni policzków. Umieszczona w wyźłobieniach szczęk sprężynka nie zatrzymuje również na sobie pokarmów. Ilość zębów w szczękach zmniejszono do 12, ponieważ w razie wykonania uzębienia zupełnego, sprężynki wychodziłyby poza naturalne dziąsła i dotykałyby podniebienia, wywołując ucisk i ból.

Zastrzeżenie patentowe.

Łącznik sztucznych szczęk, umieszczony w tyle pod ostatnimi trzema zębami, znamieny tem, że posiada kształt okrągłego czopka, spłaszczonego na jednym końcu, przyczem ten płaski koniec (3) wsuwa się do ściśle dopasowanej płaskiej pochewki (2), umocowanej nastale w kauczuku szczęk, okrągły zaś koniec (4) dopasowany jest ściśle do okrągłego otworu sprężynki (5).

Ignacy Wilkosz.

